

РЕШЕНИЕ

№ 7130

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9304** по описа за **2023** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 3119 от 02. 07. 2023 г. по НАХД № 5198 / 2023 г., Софийски районен съд, НО, 9 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 23-4332-002461 / 21. 02. 2023 г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на Е. П. М., е наложена глоба в размер на 50 лв., на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП, за нарушение на чл. 104а от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощника на Е. М., в която се моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не се представлява. От адв. Н., като пълномощник на касатора са постъпили писмени бележки, с които моли да се уважи подадената жалба и се отмени съдебното решение и издаденото НП.

Ответникът, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Н. и Д. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установено е, че на 07. 02. 2023 г., около 10.23 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]и до [жилищен адрес] жалбоподателят М. управлявал лек автомобил „А. А6” с ДК [рег.номер на МПС] , като ползва мобилен телефон по време на управление на автомобила без устройство позволяващо ползването му без участие на ръцете.

На 07. 02. 2023 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен на същата дата на нарушителя срещу подпис.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 23-4332-002461 / 21. 02. 2023 г. от началник сектор в отдел „Пътна полиция” – СДВР.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Разпоредбата на чл.104а ЗДвП забранява на водача на МПС да ползва мобилен телефон по време на управлението на автотобила без устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му. Граматическото тълкуване на волята на законодателя, чрез използване на глагола «ползва», а не «говори» (още повече предвид съвременните възможности на мобилните телефони за ползване на разнообразни приложения на Интернет) е указание, че забраната по чл.104а ЗДвП е по-обща. Забранено е не само говореното по мобилен телефон. Забранено е ползването на телефона. Редакцията на цялото изречение «без участие на ръцете» също е указание, че редакцията на нормата има предвид, каквото и да било ползване на телефона чрез ръце – държане, поглеждане, преместване и всички други хипотези, при които ръцете на водача са заети чрез мобилен телефон. Смисълът на забраната е очевиден - ръцете на водача на автомобила трябва да са свободни при управлението му, а не да са заети с държането на предмети, или поглеждането към предмети. В този смисъл, съставомерно за нарушението по чл.104а ЗДвП е ползването на телефона по всякакъв начин – ако лицето го държи в ръката си или извършва всякакви други операции с него, тъй като това ангажира както вниманието, така и ръцете на водача на автомобила по време на управлението. Показанията на свидетелите - очевидци, безпротиворечиво подкрепят административно наказателното обвинение, че касаторът, по време на управлението на автомобила, е ползвал мобилен телефон.

Разпитан като свидетел пред СРС актосъставителят Н. установява, че при управление на автомобила си касаторът използвал мобилен телефон, по време на разминаване на колите. Свидетелят на установяване на нарушението и съставяне на АУАН Д., разпитан като свидетел пред СРС, също потвърждава, че водачът използвал мобилен телефон по време на управление на автомобила.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. От страна на жалбоподателя не е оборена материалната доказателствена сила на акта.

По изложените съображения съдът приема, че районният съдия е изпълнил задължението си по чл.13, ал.1 НПК за разкриване на обективната истина

по делото. При правилна преценка на събрания по делото доказателствен материал районният съдия е направил правилен извод за осъществяване от касатора на състава на вмененото му административно нарушение, което е санкционирано с законоустановения размер на глоба по чл.183, ал.4, т.6 ЗДвП. Не са допуснати твърденията в касационната жалба оплаквания по чл.348, ал.1, т.1, т.2, вр. ал.2 и ал.3 НПК.

В случая правилно районния съд е обосновал решението си при така установената от него фактическа обстановка, като настоящата касационна инстанция споделя изводите на районния съд, че в конкретния случай е налице пълно сходство между словесното и правното основание за налагане на наказание, като не са налице нередовности на акта и на издаденото НП.

Твърденията в касационната жалба, че има разминаване във фактическата обстановка предвид показанията на свидетелите като според единия автомобиля на жалбоподателя бил на около 5 метра, а според другия - на около 20 метра, не се споделят от настоящия състав. Безспорно и двамата свидетели потвърждават ползването на мобилен телефон по време на управление на автомобиля, като без значение за случая е на какво разстояние се е намирал този автомобил предвид факта, на безспорното възприемане на фактическата обстановка от свидетелите.

Касационната инстанция намира за неоснователни и доводите в касационната жалба за наличието на маловажен случай. В случая безспорно е налице нарушение, като същото няма белезите на маловажност само по себе си, доколкото е свързано със задължение за водачите на МПС за постоянен контрол над автомобиля.

Съдът намира за неоснователни и доводите в касационната жалба за неправилно определени разноски за свидетели. Правилно от страна на районния съд разноските са възложени на загубилата страна, а дали същите са правилно определени не е предмет на касационна проверка.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, на ответника по касация се дължат направените по делото разноски, но такива не са поискани, поради което не се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град -XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3119 от 02. 07. 2023 г. по НАХД № 5198 / 2023 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 9-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.